

fuldstændigt i hans Haand, men det bør ikke være saa. Entelthederne, særlig Taxtregulativerne, maa altid være overlade Administrationen, men Fastsættelse af Reglerne for Taxterne bør ske under Rigsdagens Medvirking, og det Samme gjælder ogsaa, hvad angaar Politibestemmelser. Der indrømmede jo det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds, at Politibestemmelser og deslige ere ganske vist et Lovgivningsgenne, men Meget overlades altid i saadanne Forhold til Reglementer. Jeg vil sige: altfor meget overlades til Reglementer. Ved Siden af den fra Regjering og Rigsdag, den egentlige Lovgivningsmagt, udgaede Lovgivning, have vi en hel Sidelovgivning med en uendelig Mængde Straffebestemmelser og andre Bestemmelser, som jeg vilde ønske, man kunde komme bort fra, og som jeg ingenlunde er tilbøielig til at forøge. Naar vi nu komme til 4de Afsnit, da er Hovedpunktet jo her Rigsdagens store Indflydelse. Der staar jo: „Paa de aarlige Finantslovsforslag, første Gang for Finantsaaret 1890—91, optages et Overflag over de Indtægter og Udgifter, som antages at ville fremkomme ved Statsbanedriften i det paa gjældende Finantsaar.“ Naar vi se paa denne Paragraf, saa vil det, efter hvad jeg allerede har sagt, kunne skjønnes, hvilken Bægt jeg lægger derpaa. Det er en hel Mængde Smaating, vi faae Lov til at tale med om; men alt det Væsentlige forholder man Rigsdagen enhverformodet Indflydelse paa, og jeg savner endog i dette Afsnit, hvad der dog stod i Lovforslaget af 1883, at en Regnskabsoversigt bliver at tilstille Statsrevisionen. Det var meget tarveligt. Der stod ikke Noget om, at det var Regnskabet, der skulde tilstilles Statsrevisionen til Behandling paa samme Maade som Statens øvrige Regnskaber, og det viste sig jo ogsaa, at Meningen kun var den, at Statsrevisionen skulde have Lov til at se derpaa. Ikke engang dette staar der her; men jeg vil undergive det den gunstigste Fortolkning, naar jeg beklager dette Savn, nemlig den, at den ærede Minister antager, at det ikke er fornødent, at dette sættes, men det følger af sig selv. Ja, jeg betragter det ogsaa som Noget, der følger af sig selv og bør ske. For at sammensatte, hvad jeg har sagt, maa jeg fra mit Standpunkt hævde, at Rigsdagen bør have en virkelig Indflydelse paa dette Anliggende. Det dreier sig her om Anvendelse og Drift af et Aktiv paa 150 Millioner Kroners Værdi. Det er

en Sag baade af den største finantsielle Betydning og af den største Betydning for hele Landets almindelige Økonomi, for enhver Virksomhed her i Landet. Det vil man forholde Rigsdagen Indflydelse paa. Jeg er overbevist om, at dersom den ærede Indenrigsminister bliver noget længere i dette Forhold, saa vil han mere og mere føle sig trykket af ikke at have anden Rigsdag end sin Administration og saa det Fernbaneraad, som han selv har skabt, men som jeg til min Fornøjelse, ikke ser Noget af i dette Lovforslag, og som jeg, derfor antager vil falde bort ved dette Lovforslag.

Formanden (Høgsbro): Da Kloffen er saa mange, skal jeg her standse Forhandlingen af denne Sag og tillige forbigaa den under Nr. 4 opførte. Vi gaa da til den under Nr. 5 opførte Sag, som er:

Folketingsmændene for Randers Amts 3die (Kjeldsen) og 5te Valgkreds (Th. Christensen) forelægge Forslag til Lov om Anlæg af en Fernbane fra Gbeltoft til en Station paa Aarhus-Nyom-Banen.

Paa Forslagsstillernes Begne har det ærede Medlem for Randers Amts 5te Valgkreds (Th. Christensen) Ordet.

Th. Christensen: Paa min Medforslagsstillers og egne Begne tillader jeg mig herved at indbringe Forslag til Lov om Anlæg af en Fernbane fra Gbeltoft til en Station paa Aarhus-Nyombanen. Forslaget er ganske overensstemmende med det i forrige Samling indbragte Forslag om denne Sag. Det er en Selsfølge, at Forslagsstillerne meget vilde have ønsket, at den høitærede Minister vilde have fremkommet med et saadant Forslag. Vi kunde have haft nogen Grund til at antage det, idet den høitærede Minister er meget godt underrettet om Egnens Krav og Ønsker i denne Retning. Da dette imidlertid ikke er sket, og da det private Initiativ til Forelæggelse af Forslag just i denne Samling synes at skulle benyttes i ikke ringe Omfang, haabe vi, at de Herrer ville undskyldse, at vi tillade os at fremkomme med Lovforslaget paa denne Maade. Hvad jeg nu ønsker at sige til Forsvar for Forslaget, skal i Dag kun indskrænke sig til et Par Ord. Der er forløbet 15 Aar,